

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

(Λουκ. η' 27-39) 22 Οκτωβρίου 2017

Μεστή η διήγηση του σημερινού Ευαγγελίου και γεμάτη διδάγματα.

Η ιστορία είναι λίγο – πολύ γνωστή σε όλους: φτάνοντας ο Κύριος σε μία πόλη, στη χώρα των Γεργεσηνών, συναντά έναν άνθρωπο δαιμονισμένο που δε φορούσε ρούχα και περιφερόταν σαν αγρίμι στις ερημιές. Τα δαιμόνια αμέσως αναγνωρίζουν τον Θεό στο πρόσωπο του Χριστού, και ζητούν από αυτόν να μην τα εξορίσει στην άβυσσο, αλλά να τους επιτρέψει να εισέλθουν σε μια αγέλη χοίρων. Έτσι και έγινε, και ευθύς οι χοίροι έπεσαν με ορμή στον γκρεμό και σκοτώθηκαν. Όταν μαθεύτηκε το γεγονός στην πόλη, βγήκαν οι κάτοικοι να δουν το θαύμα με τα ίδια τους τα μάτια, και βρήκαν τον πριν δαιμονισμένο ήρεμο και ντυμένο να κάθεται κοντά στα πόδια του Ιησού και να ακούει ευλαβικά τους λόγους Του. Ωστόσο, αντί να θαυμάσουν και να πιστέψουν στη μεγαλοσύνη του Θεού, εκείνοι, κυριευμένοι από φόβο, ζήτησαν από το Χριστό να φύγει μακριά από τη χώρα τους. Μόνος ο πριν δαιμονισμένος παρακαλούσε τον Κύριο να τον πάρει μαζί Του, ο Ιησούς όμως του είπε να επιστρέψει στο σπίτι του και να διηγείται σε όλους το θαύμα που τού έκανε ο Θεός.

Ίσως η ιστορία να φαντάζει απόμακρη και ξένη προς εμάς, όμως δεν είναι λίγες οι φορές που η καρδιά μας κυριεύεται από τον πειρασμό και ταλαιπωρείται από την επήρεια των δαιμόνων. Και δεν είναι ανάγκη κανείς να βρεθεί στη δεινή κατάσταση του δαιμονισμένου της σημερινής περικοπής, μιας που όταν ο νους και η καρδιά του ανθρώπου κυριευτεί από τους πονηρούς λογισμούς, η πνευματική του πορεία είναι άκρως καταστροφική. Συχνά ακούμε για εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί «εν βρασμώ ψυχής», συχνά διαπράττουμε κι εμείς λάθη θολωμένοι από την ένταση του πάθους της στιγμής και του ψυχικού αναβρασμού που μας κυριεύει. Δεν πρέπει όμως να ξεχνούμε ότι όταν παραδοθούμε στον πειρασμό, τότε σταματά κάθε έννοια λογικής και αυτοκυριαρχίας, και τα αποτελέσματα είναι ανάλογα με την αυτοκαταστροφική μανία που κυρίευσε τους χοίρους της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής.

Ωστόσο, δεν υπάρχει λόγος να μας κυριεύει κανένας φόβος. Γιατί έχουμε σύμμαχο και ιατρό τον ίδιο το Θεό, τον Κύριο Ιησού Χριστό. Αν η συνάντηση και μόνο του ανθρώπου αυτού με τον Κύριο ήταν αρκετή για να του χαρίσει την ελευθερία από τα δαιμόνια που τον τυραννούσαν, και για μας η σωτηρία και η λύτρωση βρίσκεται στη δική μας προσωπική συνάντηση με τον Χριστό. Μέσα από τη μελέτη του λόγου του Θεού, μέσα από τη Μυστηριακή ζωή που πραγματώνεται στην Εκκλησία, μέσα από τη συχνή μετάληψη του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, και τέλος με συνεπή και σώφρονα βίο, έχουμε τη

δυνατότητα να συμμετέχουμε στη δωρεά του Θεού προς τον άνθρωπο, που δεν είναι άλλη από τη λύτρωση, από την Ανάσταση και τη Ζωή.

Οι κάτοικοι της περιοχής εκείνης φοβήθηκαν και στη συνέχεια ζήτησαν από τον Ιησού να φύγει. Δεν είναι λίγες οι φορές που και σήμερα οι άνθρωποι, όταν δουν τη δύναμη και τα θαύματα του Θεού, φοβούνται και προτιμούν να ζουν με τα πάθη τους, παρά να αποδεχτούν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι αυτός που εξουσιάζει τα πάντα στον κόσμο, είναι εκείνος που έχει μετρημένες ακόμα και τις τρίχες της κεφαλής μας, εκείνος που γνωρίζει τα πάντα και προσβλέπει σ' εμάς με αγάπη και κρούει καθημερινά τη θύρα της ψυχής μας, περιμένοντας να Του ανοίξουμε, να Τον δεχτούμε, και να γεμίσει έτσι με την παρουσία Του τη ζωή μας με φώς, με ελπίδα, με γαλήνη, με σιγουριά. Οι κάτοικοι εκείνης της πόλης έδιωξαν τον Κύριο, φοβούμενοι ότι θίγονται τα συμφέροντά τους, και έτσι κάνουμε κι εμείς συχνά, γιατί για να Τον αποδεχτούμε χρειάζεται θυσία, ταπείνωση, και προπαντός μετάνοια. Και δυστυχώς, κανένα από αυτά δεν μας είναι εύκολο, δεν είναι εύκολο να απορρίψουμε το εγώ μας, να παραδεχτούμε τα λάθη μας, να αναγνωρίσουμε την αδυναμία μας, να ομολογήσουμε ότι δεν είμαστε εμείς που εξουσιάζουμε τη ζωή μας και τον κόσμο, αλλά ο Κύριος των Δυνάμεων, ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός.

Ο Θεός όμως δεν μάς εγκαταλείπει. Ακόμα κι αν Τον ξεχνούμε, ακόμα κι αν Τον έχουμε αποκλείσει από τη ζωή μας, στέλνει ανάμεσά μας τα σημάδια της παρουσίας Του, φέρνει κοντά μας ανθρώπους που

έχουν ζήσει το θαύμα στην προσωπική τους ζωή, όπως έστειλε τον πριν δαιμονισμένο ανάμεσα στους συμπολίτες του, για να γίνει εκείνος ο ζωντανός κήρυκας της αλήθειας. Ακόμα κι αν στη ζωή μας κυριαρχεί το σκοτάδι, ο Θεός στέλνει τους ανθρώπους εκείνους, που όντας κάποτε ίσως σε χειρότερη θέση από τη δική μας, έτυχαν της ευεργεσίας του Κυρίου και άλλαξε εντελώς η ζωή τους.

Είναι επομένως δική μας επιλογή, μετά από όλα αυτά, το αν θα θελήσουμε να συναντήσουμε τον Χριστό και να Τον βάλουμε στη ζωή μας, ή αν θα παραμείνουμε στο σκοτάδι του θανάτου που μας υπαγορεύει ο πειρασμός. Είναι επιλογή μας το αν θα ακολουθήσουμε μια καταστροφική πνευματικά πορεία, ή μία Αναστάσιμη και φωτεινή. Ο αγώνας μας δεν είναι πάντοτε εύκολος. Έχουμε όμως τον ισχυρότερο σύμμαχο μαζί μας, αρκεί, σαν τον άνθρωπο της σημερινής περικοπής, να ζητήσουμε από το Χριστό να είναι μαζί μας, και να Τον δεχτούμε στη ζωή μας και να τον ακολουθήσουμε.